Nr: 12

Till
Svenska Akademiens
Nobel - Kommité.

Undertecknad anhåller vördsamt att, under uppgifvad hänvisning till det förslag i samma syfte, som jag har insändt de sednaste åren, å nyo få föreslå

Fröken Selma Lagerlöf

till erhållande af Nobelpriset i Litteratur året 1907.

Jag känner icke från något lands litteratur någon pristagare som i högre grad än Selma Lagerlöf motsvarar de ideala krav och bestämmelser, som Alfred Nobel, äfter allt att döma, själf åsyftade vid inrättandet af sitt litterära pris. Och sedan nu i riklig mått utlåtanden af hvarjehanda kvalificerade hänsyftar med det svenska priset,

CC BY-NC-ND 4.0 The Nobel Archive of the Swedish Academy

torde det vara hög tid att öfva rättvisa äfven mot vårt fosterlands arbetare på den ideala, den mänskovänliga litteraturens område. Och att ingen svensk, nu verksam författare, skulle kunna göra Selma Lagerlöf rangen stridig, det är min lefliga öfvertygelse.

För att ytterligare stärka Selma Lagerlöfs kandidatur, bifogar jag första delen af hennes nya bok "Nils Holgerssons underbara resa genom Sverige". Om detta arbetes värde som en obligatorisk eller enrådande läsebok i folkskolan, kan det tvistas; jag hör till dem som vid sidan af dylik imaginationsläsning fordra nyttets kunskapsläsning af mångahanda slag. Men som läsning för barn och ungdom, ja äfven för äldre, som vederkvickelse efter lärläsning och tvångsläsning, är boken härlig. Kunskap om fosterlandet och dess natur, fördragsamhet mot människor, medkänsla och pliktkänsla äfven mot djuren, aktning för rättskaffens mänskligt arbete i alla former och på alla områden, först och sist människokärlek och fosterlandskärlek — detta är i sanning ett författarskap hvars riktning och mål förtjena beteckningen ädelaisk. Därtill kommer den med-

CC BY-NC-ND 4.0 The Nobel Archive of the Swedish Academy

ryckande lefvande framställningen
och den ypperligt språkbehandling-
en. Fröjdet ett och annat litet
"missljud" i det ortografiska, eller
rättare sagdt en och annan peda-
tisk liten otymplighet eller "fulhet"
i tillämpningen af Folkskolans
ofrånkomliga rättskrifningskraf—
en sak som förövrigt icke kom-
mer författarinnan vid—, är boken
ett löftesrikt program för enkel
och sann och ledig svensk
uttrycksform, ingalunda utan
värdighet och prydlighet där
sådant är förenligt med den
flärdlösa stilen. Den boken
blir ett mäktigt verktyg för
bildningen af hjärta och karak-
tär hos vår uppväxande ung-
dom bland höga och låga, och
därtill en rikt gifvande kun-
skapskälla om allt det som
heter Sverge.

Lund den 24 januari 1907

Professor.

CC BY-NC-ND 4.0 The Nobel Archive of the Swedish Academy